

pludselig skulde bruges. Jeg gif imidlertid den gang ud fra Forudsætninger, der senere have forandret sig, og jeg tilstaaer, hvad nogle af disse Forudsætninger angaaer, forandret sig meget væsentligt til det Bedre. Jeg gif nemlig, som jeg maaskee tør gjentagde i Grindring, ud fra den Forudsætning, at Gjenforeningen af de forskjellige til Monarchiet hørende Landsdele vilde skee paa mindre gunstige finantzielle Betingelser, end Virkeligheden nu har vist, at det har været muligt at realisere dem paa. Jeg gif fremdeles ud fra den Forudsætning, at den Tilslutning af Holsteen til det dansk-slesvigiske Sold- og Brænderibestæningsystem, som Regjeringen allerede dengang og ligesiden 1850 har vedkjendt sig som liggende i dens Hensigt, kun vilde kunne iværksættes ved finantzielle Opoffrelser, som Danmark ikke kunde taale, uden at være beredt paa, paa anden Maade at afhjælpe det Uffavn i Statskassens Indtægter, som deraf vilde følge. Det vil imidlertid af det Lovforslag, som allerede blev antydet i det Kgl. Aabningsbudskab, og som jeg haaber en af de første Dage at kunne forelægge, angaaende Udvæbningen af Soldforfjellen mellem Danmark samt Slesvig og Holsteen, fremgaae, at denne Tilslutning lader sig iværksætte uden noget synderligt finantzielt Tab. Den væsentligste Grund endelig, hvorfor jeg troer, at det, selv om det efter min Opfatningsmaade af Sagen kunde være ønskeligt, for Diebliffet at fremlægge et Indkomstskattelovforslag, i ethvert Tilfælde ikke vilde nytte noget, det er, at det heller ikke paa sidste Rigsdag lykkedes mig at komme til Enighed med det meget talrige Udvalg, som var nedfat til at drøfte denne Sag. Udvalgets Anskuelser afvege meget væsentligt fra Finantzministerens, og saa tilbøielig, jeg end ellers er til at underordne min Anskuelse under Andres, maa jeg dog tilstaae, at jeg i dette Tilfælde ikke har fundet Anledning dertil; men fremdeles maa ansee min Anskuelse angaaende Udvæbelsesmaaden for at være i flere Henseender at foretrække for Udvalgets. Det er mig ikke indlysende, at det for Diebliffet vilde være muligt at tilveiebringe en Udsoning i denne Henseende; og jeg kunde paa den anden Side ikke, medmindre Nøden

var for Døren, ønske at sætte min særlige Anskuelse igjennem imod et Udvalg, der bestod af saa mange og saa kundskabsrige Mænd som det, der har afgivet Betænkning i denne Sag. Jeg er, ikke blot af den Ståbne, som de forskjellige Forslag til Indkomstskattens Modalitet have mødt ved Udvalgsbehandlingerne her i Thinget, men ogsaa ved den meget betydelige Modstand, som denne Sag i det Hele har mødt omkring i Folket, og som Bressen ikke har undladt at give Ord, kommen til den Anskuelse, ikke, at en Indkomstskat i Danmark er umulig, eller aldrig vil blive indført, men at den ikke vil blive indført her, førend Nøden er umiddelbart for Døren (Hør!), og at den da maaskee ikke vil blive indført saaledes, som jeg vilde have den skulde indføres efter en moden, forud overveiet Plan, hvorom Alle være enige, men at den da vil blive indført paa den Maade, som den, der paa den Tid er Finantzminister, anseer det for rigtig (Tscherning: Hør!). Hertil kommer endnu den Betragtning, at, hvis det Tilfælde skulde indtræde, at der blev Spørgsmaal om at indføre en Indkomstskat, saa anseer jeg det, efter som de finantzielle Forhold nu stille sig for mig, efterat jeg kan oversee dem for hele Monarchiets Vedkommende, ikke sandsynligt, at det skulde blive et Kongeriget Danmark særligt vedkommende Anliggende, men jeg troer, at det vilde komme til at omfatte samtlige Statsdele, og i saa Tilfælde vilde det jo være et Spørgsmaal, om den paagjældende Lov skulde behandles særligt paa denne Rigsdag eller paa anden Maade.

Samtlige disse Grunde have foranlediget mig til ikke denne Gang hos Hs. Majestæt at andrage paa en Bemyndigelse til at drøfte Indkomstskatteloven, saa ønskeligt det end ellers i andre Henseender vilde have været for mig; jeg har imidlertid troet, at burde tillade mig, for det høitærede Thing at fremsætte disse Bemærkninger, der oplyse Grundene til min Følgangmaade i dette Tilfælde.

Med Hensyn til de endnu tilbageværende separate Fonds skylder jeg den Oplysning, at det Udvalg af Mænd fra de forskjellige paagjældende Ministerier, der har drøftet, hvorvidt den Rest, som er tilbage af deslige Fonds,